

Najaar

Ruud van der Heijden

4/4

C Dm G7 C F C

G7 C Dm G7 C

F G7 C G7

C G7 C

Als de boom haar groen verliest en voor kale takken kiest
als de stormwind brult en briest, voel je 't in je knoken.

Als de vogeltrek begint, vogels vluchten voor de wind,
zuidwaarts trekkend, eensgezind, lijkt het afgesproken,

Voel je 't in je, voel je 't in je, voel je 't in je knoken.

Lijkt het afge, lijkt het afge, Lijkt het of het afgesproken is.

Als je strompelend over straat, door de dorre blaren waadt,
voorproef van wat komen gaat, smeeek je: heb erbarmen .

Ben je minder winterhard, vreest de ijselijke smart,
leg dan vast je kruik apart, om je te verwarmen

Smeeek je: heb toch, smeeek je: heb toch, smeeek je: heb erbarmen.

Smeeek je: heb toch, smeeek je: heb toch, smeeek je: heb 'n beetje medelij.

Is de winter dan toch daar, ben je net als ieder jaar,
al je schrik en je bezwaar, in 'n mum vergeten

Als je van de sneeuw geniet en de mooie plaatjes ziet,
jodel je het hoogste lied, wilt van kou niets weten.

In 'n mum ver, In 'n mum ver, In 'n mum vergeten.

Wilt van kou niets, wilt van kou niets, wilt van kou geen geleuter aan je kop.